

[Korsgaard.]

mæssigt set, at paaligne dem en meget stor Ekstraskat? Jeg tror det ikke.

Og gaar vi ned til de mindre Indkomster, hvor Skattebeløbet dog bliver anseligt, idet et Kvartals Skat kan blive 100, 200, 300 Kr., saa er man jo normalt nede paa Indkomster, hvor Oplægning i Forvejen maaske slet ikke har været til Stede, hvor den paagældende lever af og bruger det, han tjener. Naar han nu berøves disse 200—300 Kr., hvad betyder saa det? Ja, det betyder fornuftigvis, at hans Forbrug maa nedsættes med det tilsvarende Beløb, og det vil ganske utvivlsomt ogsaa medvirke til, at Beskæftigelsen nedsættes, hvad enten det nu drejer sig om, at den paagældende køber en Klædning mindre til sig selv eller til sin Kone, eller han paa anden Maade sparer Pengene; og dette vil utvivlsomt praktisk talt betyde mindre Beskæftigelse. Jeg tror derfor, at i sin Virkning vil Beskatningen her i Virkeligheden modvirke Beskæftigelsen.

Her er det da ogsaa underligt at træffe paa Venstres Udtalelser i Tiden omkring Oktober 1931. Da var der ikke Ende paa den Forfærdelse, som Venstre udtalte i Anledning af, at vi paalagde et Kvartals Ekstraskat. Da var der i Sandhed ingen indenfor Venstre, der var i Tvivl om, at herved skadede vi i uhyre Grad Beskæftigelsen, idet det ikke var større Skatter, vi skulde have, tværtimod. Men trods denne Venstres om jeg saa maa sige *saglige* Stilling paa det daværende Tidspunkt gaar altsaa Partiet nu gladelig med til dette her.

Endelig kommer det for mig overmaade uheldige i Forslaget til, at der nu kræves en Skat paa Grundlag af et Aar, der snart ligger en Verden af Begivenheder tilbage i Tiden. Den direkte Skat virker overhovedet i Kraft af sin Natur nærmest i ret høj Grad tilbage paa en Tid, som økonomisk set slet ikke passer med den Tid, vi befinder os i. Derfor synes jeg, at det er en overmaade betænkelig Ting paa saa sent et Tidspunkt, at man allerede er begyndt eller vel rettere er langt fremme med at ligne paa Grundlag af Indkomsten i 1932, da at indskyde endnu et Kvartal for 1931. Jeg synes, der er overmaade meget, der taler mod at tage denne Kvartalsskat. Den ærede Ordfører for Venstre sagde ogsaa, som

allerede bemærket, at han vilde have foretrukket at ligne denne Kvartalsskat paa Indkomsten i 1932. Jeg gaar ud fra, at vi saa sammen, det ærede Venstrepartiet og det konservative Partis Repræsentanter, vil stille et Ændringsforslag i det Udvalg, jeg gaar ud fra vil blive nedsat om Sagen, et Ændringsforslag gaaende ud paa, at denne Kvartalsskat flyttes over paa Indkomsten i 1932, og jeg maa efter de Udtalelser, som blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Krag paa et tidligere Tidspunkt i Dag gaa ud fra, at Venstre her staar fuldkommen frit. Naar vi altsaa sammenholder disse Ting, Venstres Frihed, Venstres Ordførers Udtalelser om, at han vilde have foretrukket at ligne Kvartalsskatten paa Indkomsten i 1932, gaar jeg ud fra som i ikke ringe Grad sandsynligt, at vi, som sagt, sammen kan stille et saadant Ændringsforslag, og saa er der maaske en Mulighed for, at vi atter kan begynde at bygge en Bro over mangt og meget andet. Fremtiden faar at vise, hvor megen Ærlighed der har været i det ærede Medlem Hr. Krag's og den ærede Ordførers Udtalelser.

Af den foreløbige Skattelovgivning er der saa tilbage Formueskatten, eller rettere sagt Ændringen i den Lempelse i Formueskatten, som man indførte i 1927. Paa dette Punkt er det jo ganske klart — der er Ordene fuldkommen uomtvistelige —, at med Hensyn til Formuebeskatningen har Venstrepartiet gennem sin Erklæring i Forbindelse med Kriselovgivningen bundet sig til ikke at gaa med til en Forhøjelse deraf. Dér vil jeg da gerne spørge, om man ogsaa kan antage, at Venstre paa dette Punkt i Virkeligheden staar frit. Og idet jeg forudsætter det, vil jeg gaa ud fra, at vi og Venstre ogsaa paa dette Punkt kunde stille et Ændringsforslag. Og jeg vil mene, at der er mange gode Grunde herfor, for galt er det, synes jeg, at man kommer og efterkræver for en Tid, der ligger langt tilbage, men næsten endnu værre synes jeg det er rent psykologisk, at en Lempelse, man en Gang i Henhold til den bestaaende Lov har givet en Skatteyder, og som rent pengemæssigt er ydet vedkommende, tager man paa et vist Tidspunkt tilbage og det endda paa en saadan Maade, at den paagældende skal efterbetale. Det er, synes jeg, en Praksis, som Staten ikke gerne skulde komme ind paa. Hvis man vil henpege paa,